

nets Udgifter, naar Arbejdsregulativerne ophøre at eksistere. — Endelig er der endvidere en Forhøielse af Pensionsubdgiften.

Jeg har omtalt disse Spørgsmaal for at betegne, paa hvilken Maade man er kommen til den overordentlige Underbalance, som nu skulde nødvendiggjøre, at vi skulde overtage alle Den's militære Udgifter. Man vil se, at ingen af disse vil kunne henses under, hvad man kalder „absolut nødvendige“; thi det var jo det, som Kommissionen skulde undersøge, hvad der var „absolut nødvendigt“, men ingen af disse vil kunne henses under denne Kategori. Naar det dernæst i Kommissionens Betænkning hævdes, at man maa komme til en saadan Udgift for at opretholde Kolonien som sukkerdyrkende Ø, saa ser jeg virkelig ikke, hvad nogen af disse Udgifter, som jeg her har nævnt, have med Den at gjøre som sukkerdyrkende Ø. Jeg kan ikke se, paa hvilken Maade de skulde kunne faae Indflydelse paa Sukkerdyrkingen. Jeg kan se, at disse Forslag, navnlig i Henseende til Sundheds-, Læge- og Jordemødervæsenet, efterhaanden kunne komme til at have en nyttig Indflydelse paa Befolkningens syfiske Fremvæxt. Jeg vil, ogsaa to, at Undervisningen vil kunne forbedres betydelig, ikke ved i Diebliffet at lønne flere Lærere; men ved først at se, hvad der kan gøres med de Kræfter, der haves, naar der holdes en strengere Kontrol. Men jeg kan ikke se, at disse forhøiede Udgifter, som bringe en Underbalance paa, tror jeg, 42,000 vestindiske Dalere, staa i fjerneste Forbindelse med, hvad der i Diebliffet er absolut nødvendigt, eller hvad der kan have Indflydelse paa Den som sukkerdyrkende Ø. Læge vi altsaa dem bort og holde os til det normale Budget fra de foregaaende Aar f. Ex. 1879—80, er det høist sandsynligt, at der efter de extraordinære Forhold, som Den har været underkastet, maa blive nogle overordentlige Udgifter, dels til Fængselsvæsenet, dels paa Bygningsomraadet, da der er brændt endel Bygninger, og maaste paa andre Omraader. Men naar der er Tale om et fremtidigt Budget, hvor disse Efterveer af Oprøret ikke længere have Virkning, saa tror jeg ikke, at der kan være Tale om det, saa tror jeg, at man til Grund for Udgifterne bør lægge det normale Budget for de sidste almindelige Aar under ordinære Forhold, og det vil da vise sig, at efter den fremtidige Indtægt, som Kommissionen har faaet ud, vilde der kun blive 10,000 Ikketeffor 52,000 \$ i Underbalance, naar vi staa en Streg over dem, som jeg ikke kalder absolut nødvendige, som ere bragte i Forslag af Kommissionen. Jeg gaar saa endda ud fra, at Kolonialkassen udreder Udgifterne til Militærvæsenet efter den Maalestok, som det var før Oprørets Udbrud. Det glædede mig at høre, at den ærede Ordfører henlede Opmærksomheden paa, at man har Tanke om — jeg savnede det i Flertallets Betænkning — at faae en

ny Indtægtskilde paa St. Croix, idet Flertallet er enig i det Princip, som navnlig er kommen frem fra Kommissionens ene Medlem Levy, om at skaffe sig en Indtægtskilde gennem en ny Stat paa Den. Jeg samstemmer fuldstændig med den ærede Ordførers Betragtning, og jeg har — som De Herrer ville se — gjort dette Forhold til Gjenstand for Betragtning i Betænkningen. Jeg tvivler ikke om, at man med god Grund kunde aabne en saadan Indtægtskilde der, thi Forholdene ere jo saadanne, at der ingen anden personlig Stat er end netop denne Stat af 1 pSt., som Embedsmændene give af deres Gaager. Skatteforholdene paa St. Croix trænge vistnok til en grundig Reform, navnlig naar vi se hen til, at der er mange vel lønede Plantagebestyrere og Forvaltere, som ikke svare saa meget som en eneste Dre i Stat. Skatten er paaliggen pr. Acre og for dem, der eie Huse, pr. Kvadratalen, men de, der ikke eie en fast Eiendom og som ikke drive en Forretning, af hvilken der svares et bestemt aarligt Gebyr, have slet ingen Skat at betale; tænker man sig en Partikulier, der lever af sine Midler, tænker man sig en Jilialforretning, hvor der haves meget store Indtægter, men som kun svarer den normerede Sum aarlig, som der paahviler dem med Rette, og tænker man sig disse Forvaltere og Plantagebestyrere og maaste mange Andre, vil man finde, at det var ikke mere end høist naturligt, at der blev paalagt en Indkomstskat, og jeg tror, at den nu vilde kunde strækkes noget videre end foreslaet af Kommissionens tredje Medlem, og at den som Følge deraf vilde kunne give et ikke saa lidt større Beløb, end han har tænkt sig, nemlig 17,000 vestindiske Dalere. Dernæst har jeg antydnet i Betænkningen, hvad ogsaa den ærede Ordfører har fremhævet, at der kunde paalægges en Romstat, idet man ikke har den fjerneste Stat paa Romforbrugen paa Den, saaledes som vi have herhjemme. Man har Stat paa Indførsel og Udførsel, men paa Alt, hvad der forbruges, har man ingen Stat. Nu vilde det jo være meget naturligt, at, ligesaagodt som man herhjemme skal bære en saadan Skat, vilde man kunde paalægge en saadan ogsaa paa St. Croix's Beboere, førend man gjør Krav til Statskassen om at komme Kolonierne tilhjælp. Jeg er enig med Ordføreren i, at jeg tror ogsaa, at Romstaten vilde kunne gives et videre Omfang, end som foreslaet af Levy, der, saavidt jeg hukker, foreslaar 20 Cents pr. Gallon o: 16 à 17 Dre pr. dansk Pot. Jeg tror, der vil kunne gives dette en større Udstrækning; for Barbados er den saaledes 25 Cents pr. Gallon og for Jamaica 25 Cents. Det er temmelig høit, men ikke desto mindre paastaas det, at man ikke er i mindste Maade misfornøiet med den Beskatning. Jeg vil dog ikke tilraade at gaa høiere end til 25 Cents. Jeg skal ikke komme videre ind paa dette Spørgsmaal; men det er da klart, at, selv om vi gaa,